

Η εβραϊκή Συναγωγή των Τρικάλων, δέχτηκε ξανά ένα πλήγμα. Βρέθηκε στο επί-κεντρο ανθρώπων που θέ-λησαν με αναγραφόμενα συνθήματα, όχι απλά...

να διαχωρίσουν ανθρώπους με άλλο θρήσκευμα, αλλά να εκφράσουν τη μισαλλοδοξία τους και την μη ανοχή τους απέναντι στο γένος τους.

Υπάρχουν πολίτες, πιστοί, πρώτης και δεύτερης κατηγορίας; Υπάρχουν άνθρωποι που ευθύνονται για τα δεινά του κόσμου; Απλοί πιστοί που επισκέπτονται τη Συναγωγή για να προσευχηθούν και να απευθύνουν δεήσεις στον Θεό; Είναι όλοι οι Εβραίοι υπεύθυνοι για το κακό που υπάρχει στην ανθρωπότητα; Μήπως είναι φρόνιμο να συκοφαντούνται για όσα τραγικά συμβαίνουν στην υφήλιο; Μήπως μοιάζουμε με την Ιεζάβελ που συκοφάντησε τον Ναβουθαί με σκοπό να κερδίσει αυτό που ήθελε ο Αχαάβ; Μήπως είναι όλοι οι χριστιανοί υπεύθυνοι; Ποιος χριστιανός έχει το ηθικό πλεονέκτημα να κατηγορήσει, να διακρίνει τους ανθρώπους και να τους μειώσει;

Ο χριστιανός δεν γνωρίζει τίποτε άλλο, εκτός από την αγάπη. Ο Χριστός διδάξε την αγάπη. Δεν διδάξε να αγαπάμε τους εθνικούς και να μισούμε και μνησικακούμε τους Εβραίους. Ο ορθόδοξος ανθρωπισμός μοιάζει "παράλογος". Διδάσκει την αγάπη στους εχθρούς, την υπομονή σε όσα δεινά δέχεται ο χριστιανός, τη σιωπή, την υπομονή, την καλοσύνη προς όλους και τη φιλανθρωπία. Πρώτος φιλάνθρωπος, εξάλλου, ο Θεός. Εκείνος που οικονόμησε στην Παλαιά Διαθήκη τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Εκείνος που "ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους" (Ματθ. 5, 45). Η φιλανθρωπία, η ελεημοσύνη ως ασκητική διάθεση της ψυχής προς οποιοδήποτε δημιούργημα του

Θεού, η αγάπη, είναι βιώματα σύμφυτα προς την ιδιοσυγκρασία του χριστιανού. Ο λόγος του Θεανθρώπου υπήρξε σαφής: "ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς" (Ματθ. 5, 44).

Ακόμη κι όταν ο Παύλος, ένας Ιουδαίος που τηρούσε τον Νόμο και το ιουδαϊκό τυπικό, γνώρισε τον Χριστό, με διαλλακτικότητα φερόταν προς όλους. Κι ας είχε γνωρίσει τον χριστιανισμό. Όταν διέδιδε το ευαγγέλιο του Χριστού δεν φερόταν με καχυποψία και επιφυλακτικότητα απέναντι στους ανθρώπους άλλων θρησκειών, μήτε εξόρκιζε το διαφορετικό. Απεναντίας φέρθηκε σε όλους με τρόπο γνώριμο σ' εκείνους. Λέει, λοιπόν, ο ίδιος: "Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω... Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι" (Α' Κορ. 9,23). Για όλους έγινε τα πάντα. Προσέγγισε τους Ιουδαίους με ὕψος ιουδαϊκό, στην Αθήνα μίλησε στους εθνικούς με αναφορές από τη στωική φιλοσοφία κ.ο.κ. Σ' όλους έβρισκε κάτι καλό και τη δεκτικότητα ν' ακούσουν για τον Υιό του Θεού και τη Βασιλεία Του.

Δεν γνωρίζει συνθήματα μίσους ο χριστιανός. Είναι πράος και ταπεινός, όπως δίδαξε ο Χριστός. Όλους τους δέχεται, με όλους συνομιλεί, με όλους συναναστρέφεται. Γνωρίζει πως η αγάπη και η διάκριση αποτελούν ὕψιστες αρετές. Δεν πασχίζει να επιδοκιμάσει καμία τακτική ανωτερότητας— ανωτερότητα θρησκευτική, κοινωνική, οικονομική, πολιτισμική. Ο χριστιανός σέβεται τη διαφορετικότητα και χαίρεται όταν βρίσκει κοινούς δρόμους και κοινά σημεία με όσους δεν του μοιάζουν στο θρήσκευμα, στο χρώμα. Ο χριστιανός έχει ως πρότυπο τον Θεάνθρωπο. Και έχει πάντοτε στο νου του το ψαλμικό "οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν, ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβούμενους αὐτόν" (Ψαλμ. ρβ').

Η εβραϊκή Συναγωγή στα Τρίκαλα είναι ένας χώρος όπου οι Εβραίοι λατρεύουν τον Θεό. Η ανακαίνιση, μάλιστα, του χώρου αποτελεί κόσμημα για την πόλη μας. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να τους αφαιρέσει το δικαίωμα της πίστης. Και μάλιστα τη στιγμή που οι ίδιοι στην πόλη των Τρικάλων δεν έχουν προκαλέσει και οξύνει τα πνεύματα μέσα από την παρουσία τους. Είναι άνθρωποι ευλαβείς, με οικογένειες που έχουν μακρά παράδοση στην κοινωνία των Τρικάλων και άριστοι επαγγελματίες στο χώρο εργασίας τους. Είναι συμπολίτες μας, αδελφοί μας. Είναι δημιουργήματα του Ἰδίου Θεού, του ενός Θεού, του Τριαδικού Θεού. Όπως και οι χριστιανοί. Όπως όλοι οι άνθρωποι.